

עת"א 41962/07/16 - מדינת ישראל נגד מרדכי יאיר חסין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

06 אוקטובר 2016

עת"א 41962-07-16 מדינת ישראל נ' חסין(אסיר)

לפני כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל
המבקשת

נגד
המשיב
מרדכי יאיר חסין (אסיר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד גלעד ארליך

ב"כ המשיב עו"ד רצון דרחי

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להארכת הפרדתו של המשיב בהפרדת יחיד למשך 12 חודשים החל מיום 12.2.16.

ייאמר מיד כי כשמדובר בהפרדת יחיד ניתן להאריך החזקתו של עצור או אסיר בהפרדה למשך 6 חודשים בלבד ולא למשך 12 חודשים.

כנגד המשיב הוגש ביום 13.7.15 כתב אישום במסגרת פרשיית 512, כתב אישום המייחס למשיב רצח וקשירת קשר לפשע.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ביום 2.5.16 הורה ביהמ"ש על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים.

לבקשת הארכת תקופת ההחזקה בהפרדה לא צורף כתב האישום בשל אורכו, כך נכתב בבקשה, שכן כתב אישום זה אוחז 70 עמודים וכ- 600 עדי תביעה.

המשיב מצוי בהפרדת יחיד מיום 13.8.15 וביום 23.3.16 הוארכה הפרדתו מיום 12.2.16 למשך 6 חודשים.

בבקשה נטען כי החזקתו של המשיב בהפרדת יחיד נדרשת לשם שמירה על בטחון בית הסוהר, שמירה על שלומם ובריאותם של המשיב ושל אסירים אחרים, מניעת עבירת אלימות ומניעת פגיעה במשמעת ובאורח החיים של בית הסוהר.

המשיב הינו עצור התראה, משויך לארגון פשיעה אברג'יל, כך לטענת המבקשת, מסוכסך עם כנופיות וארגוני פשיעה רבים ומתוקף כך נקשרו לו סכסוכים מרובים. עוד נטען על ידי המבקשת כי המשיב מעורב בפרשית 512 אשר במסגרתה נעצרו עבריינים רבים ביניהם ראשי ארגוני פשיעה ומעורבות המשיב בפרשיה זו מקימה חשש למסוכנות מצדו, שיבוש הליכי משפט ופגיעה בגורמי אכיפת החוק.

לבסוף נטען כי קיים מידע מודיעיני רב ועדכני של משטרת ישראל ושל שב"ס המצביע על מסוכנותו הגבוהה של המשיב, המשך פעילות פלילית בין כותלי הכלא, ניהול ענייניו הפליליים, כוונות מצדו לפגיעה באחרים וכוונות פגיעה מצד אחרים בו.

בסמוך להגשת הבקשה שבפניי הוצאה החלטה למניעת טלפונים למשיב.

ביום 9.8.16 התקיים דיון בפניי בה הודיע ב"כ המשיב כי הוא מתנגד לבקשה ומבקש להעביר את המשיב לאגף השמור, לחלופין להחזיקו באגף הפרדה בתנאי אגף שמור ולחלופי חלופין להחזיקו בהפרדה ללא מגבלה על שעות הטלפון לעורך הדין שלו.

בהחלטה מאותו יום הצעתי כי יתאפשר למשיב לשוחח עם ב"כ, שיחות אותן הוא אינו מנוע מלנהל, ושיחות לבני משפחתו, למשך 4 שעות ביום ב- 3 פעימות ובלבד שהדבר יהא כל עוד מתנהל משפטו.

הצעה זו באה על רקע העובדה שמדובר בכתב אישום בן 70 עמודים ולמעלה מ- 600 עדים המייחס עבירות חמורות ל- 18 נאשמים.

ב"כ המבקשת ביקש שהות על מנת לבחון העניין ודיון המשך נקבע בפניי.

ביום 31.8.16 התקיים דיון נוסף ובו הודיע ב"כ המבקשת כי התקיימה ישיבה אצל מפקד המחוז על מנת לבחון את המלצת ביהמ"ש ולאור העובדה שהוגשה כנגד המשיב כתב אישום נוסף, בפרשה 1131, אושרו לו שעתיים שיחה ביום אשר לטענת המבקשת זהו זמן כפול מן המותר לאסיר הפרדה רגיל וכן אושרה לו שעה נוספת ביום לשיחה עם עורכי דינו, וזאת בימים א' עד ה'.

ב"כ המשיב הודיע כי אינו מסכים להצעה זו לאור העובדה כי מדובר בשני תיקים רחבי היקף בהם מיוחסות למשיב עבירות רצח, כאמור בתיק האחד 600 עדים ובתיק השני רשימת עדים בת 298 עדים שהינה רשימה לא סופית.

בנסיבות אלה, הוריתי לשב"ס לאפשר למשיב 3 שעות שיחות טלפון ביום כאשר שעתיים מתוך שלושת השעות תהנה לבאי כוחו וביום שישי יהא זכאי לשעתיים שיחה.

הדיון נדחה להיום על מנת לדון בבקשת ההפרדה עצמה.

כאמור, המשיב אינו מתנגד להיוותר בהפרדה ובלבד שיתאפשר לו לשוחח עם באי כוחו בזמן ניהול שני המשפטים המפורטים מעלה.

בינתיים, הוגשה בקשה לביהמ"ש העליון, במסגרת ע"פ 7156/14 (מדינת ישראל נ' ניאמצ'יק ואחרים) בקשה לגביית ראיות בהתאם לסעיף 211 לחסד"פ.

המדובר בראיות שהגיעו לידי מדינת ישראל במסגרת פניה של אדם לשמש כעד מדינה בפרשיות רצח רבות, בין היתר בפרשיות רצח שביהמ"ש המחוזי זיכה את המשיב, פרשיה נשוא הערעור בביהמ"ש העליון, כך שמדובר בפרשיה שלישית עמה מתמודד המשיב בימים אלה.

היום הודע לי כי המשיב הועבר לפני שבועיים ימים לכלא שקמה ומצוי בהפרדה ארצית שם.

ב"כ המבקשת הודיע לביהמ"ש כי המבקשת אינה מוכנה להוספת שעת שיחה נוספת למשיב עם באי כוחו בעיקר מן הטעם שהדבר יהווה אפליה בין המשיב לאחרים המצויים באגף ההפרדה ובשל החשש כי ארבע שעות שיחה בטלפון ימנעו שימוש בטלפון מאסירים אחרים.

מתברר כי באגף ההפרדה בכלא שקמה מצויים חמישה טלפונים ל- 12 אסירים כפי שנמסר לי על ידי בא כוח שב"ס, עו"ד אוהד בוזי.

בכתב התשובה שהוגש לקראת הדיון על ידי מפקד ביס"ר רימונים הוסברו הנימוקים לסירוב שב"ס לאפשר למשיב את

שיחות הטלפון כשנכתב מסמך זה כי אסיר הפרדה זכאי לשעתיים שיחות טלפון ביום בהתאם לפקודה וכי יש לפקח ולעקוב אחר שיחות הטלפון.

ב"כ המשיב טען כי למשיב זכות להליך הוגן ויש להבטיח אפשרות לממש זכויות אלה על מנת שתתקבל התוצאה הנכונה לאחר שיוצגו טיעוניו של המשיב (כפי שנפסק ברע"ב 4644/15).

בנסיבות בהן מצוי המשיב בעיצומם של שלושה הליכים מורכבים ומרובי חומר ראיות, עדי מדינה, סבורני כי יש לאפשר למשיב לנהל את ההליכים המשפטיים באופן הוגן.

יצוין כי שיחות הטלפון של המשיב עם באי כוחו הינן שיחות חסויות ממילא כך שהפיקוח עליהן אינו נדרש והמשיב מצוי במניעה טלפונית כך שמותר לו לשוחח עם עורכי דינו ובני משפחתו מדרגה ראשונה בלבד.

לאור האמור, מוחלט כדלקמן:

1. המשיב ייוותר בהפרדת יחיד עד ליום 10.2.17.

2. שב"ס יאפשר למשיב 4 שעות שיחות טלפון, 3 שעות מהן לבאי כוחו בשלוש פעימות, בימים א'-ה' וביום ו' שעתיים שיחת טלפון.

מובהר כי מדובר במקרה חריג בו כנגד המשיב, כמפורט מעלה, שלושה הליכים מורכבים ומרובי עדים שאם לא כן, לא הייתי מתירה חריגה משעות שיחות הטלפון המוקצות לאסירי הפרדה.

ניתנה והודעה היום ד' תשרי תשע"ז,
06/10/2016 במעמד הנוכחים.
מיכל ברנט, שופטת